

טיב הקהילה

י"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד' אויף אידיש

משיגת מידע ורעיונות
הכר ונחלצת הפתח ורעיונות שוליים

טיב

המערכת

וה' יסלח לה

די גמרא דערציילט, אז ווען רבי עקיבא איז אנגעקומען צו דעם פסוק האט ער געוויינט, זאגנדיג – מה-דאך דער וועלכער האט איינגענומען געהאט צו עסן חזיר-פלייש און עס איז אנגעקומען אין זיין האנט שעפסן-פלייש – דאך ער האבן א כפרה און א סליחה איז דער וועלכער האט איינגענומען געהאט צו עסן חזיר-פלייש און עס איז טאקע אנגעקומען צו אים חזיר-פלייש – איז דאך אודאי און אודאי אז ער דארף האבן א כפרה און א סליחה.

אין אן אנדער ארט אין די גמרא ווערט דערציילט אויף רבי אלעזר און רבי יהושע און רבי עקיבא ווי פאלגנד, 'פעם אתה היו עולין לירושלים כיון שהגיעו לזה הצופים קרעו בגדיהם כיון שהגיעו לזה הבית ראו שויל ש'יצא מבית קדשי הקדשים התחילו הן בוכין ורבי עקיבא מצחק אמרו לו מפני מה אתה מצחק אמר להם מפני מה אתם בוכים אמרו לו מקום שכתוב בו והור הקרב יומת ונקשו שוועלים הלכו בו ולא נבקה אסר לתן לכך אני מצחק דכתיב 'ואעדה לי גנים נאמנים את אוריה הבתן ואת זכריה בן 'ברכיה' וכו' באוריה כתיב 'לכן בגללם ציון שדה תחרש', בזכריה כתיב 'עד ישובו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים', עד שלא נתקמה נבואתו של אוריה הייתי מתנא שלא התקם נבואתו של זכריה עכשו שנתקמה נבואתו של אוריה בידוע שנבואתו של זכריה מתקומת בלשון הזה אמרו לו, עקיבא נחמנתו עקיבא נחמנתו.

פארוואס דערציילט אונז די גמרא די דאזיגע סיפור? דאס איז כדי מיר זאלן זיך לערנען דערפון. רבי עקיבא האט געלערנט א פסוק און איז אריין צו די טיפענישן דערפון, אזוי ווי עס איז באוואוסט אז רבי עקיבא האט געדרוישט 'תלי תלים של הלכות אויף יעדן איינציג' 'לך פון אן אות און דערביי ווען ער האט געזען דעם פסוק 'וה' יסלח לה' האט ער געוויינט, און כאטש לויט אונזער פשוטער בליק זענען מיר נישט דא קיין מוסר, אבער רבי עקיבא האט געזוכט און אויך געטראפן די מוסר וואס ליגן אין אט דעם פסוק און וועגן די ועלכע סיבה האט ער אויך געלאזט ווען ער האט געזען דעם פסוק וואס גייט ארויס פונעם פלאץ פון דער קדשי הקדשים טראדענע וואס די אנדערע האבן געוויינט, וויבאלד דאס האט אים דערמאנט אן אנדער פסוק וואס ער האט געלערנט, און אט דער פסוק האט אים געברענגט א האפענונג און א טרייסט.

מורינו רבינו שליט"א פירט זיך צו זאגן אז מען דארף אויפשטעלן ספעציעלע ישיבות וואו מען זאל לערנען חומש מיט רש"י, כדי מיר זאלן זיך ווען מתבונן זיין איין זיינע הייליגע ווערטער, ווייל רש"י הקדוש איז געווען דער 'גדול הפסקנים' אין די ווערטער פון די תורה און אזוי דארפן מיר אויך לערנען, און זיך פארטיפן אין יעדן זאך וואס מען לערנט און בייזאך זאלן מיר פארבינדן צו זיין פון יעדן זאך וואס מיר לערנען, און געפינען וואס מיר קענען לערנען דערפון הלכה למעשה.

(עפ"י טיב תורה – מטות וטיב תחומה)

בסד

מטות מסעי

כ"ח תמוז תשפ"ד

אם די בירגן אלס אפן דורשט

אז ער וועט דורשט דערנאך

הדרג' 6:59

מוצ"ש 8:15

ר"ת 8:51

אין סוף זמן קריאת שמע ופזמון

סוק"ש א' 8:29 | סוד"א א' 9:54

סוק"ש ב' 9:16 | סוד"א ב' 10:27

אין גיטען פלייש ווי וועט זיין

מלין מס:

צד

שנה ב'

טיב

הפרשה

די מסעורת פון
יעדער איד

אלה מסעי בני ישראל

אין די וואכעדיגע פרשה מסעי לערנען מיר אויף די צוויי און פערציג נסיעות וואס כלל ישראל האט אונטערגענומען אין מדבר פון ווען כלל ישראל איז ארויס פון מצרים ביז ווען זי איז אנגעקומען קיין ארץ ישראל.

מערערע מאל האבן מיר שוין ארומגערעדט דא אז יעדער זאך וואס עס שטייט אין די תורה איז נצחיות. קיין שום זאך אין די תורה איז נישט אייביג. און דאס איז אויך גילטיג ווען די תורה דערציילט אונז איבער די רייזעס וואס די אידן האבן מיטגעמאכט אין מדבר ארומגייענדיג פון איין ארט צו די אנדערע.

מיר לערנען איבער די רייזעס אבער דערנענטער פון די רייזעס באהאלט זיך א לימוד פאר יעדן איד פריוואט.

אין ספרה ווערט מבואר אז די רמז איז איבער די לעבן פון א מענטש, די לעבן פון א מענטש איז צוגעליגן צו א לאנגע רייזע וועלכע ציט זיך ענדלאך אין דאס לעבן פון א מענטש.

די פסרים לייגן צו אז יעדער איד אין די וועלט גייט אריבער אין זיין לעבן צוויי און פערציג רייזעס.

בדרך קצת מען צולייגן אז די תורה רעדט צו דער מענטש און זאגט אים אז עס איז טאקע דא א 'יסע' אבער עס איז אויך דא א 'יחנה' אז נאך א לאנגע נסיעה וואס א איד גייט אריבער קומט אויך צוגיין א מנוחה אז נאכדעם וואס מיר זענען ערשעפט פון די רייזע געבט הקב"ה אונז כוחות צוקענען ווייטער אנגיין מיט די עבודה זיך צו האלטן שטארק אין אונזערע וועגן.

עס קען אויך זיין אז דער 'יסע' איז נישט דייקא נאר יעדער איבערלעבעניש וועלכע ברענגט צו א דער מענטש זאל זיך

<<< הבטח אין עמוד ב' |

פען קען הערן שפועס'ן און דרוש

פון מורנו ורבינו שליט"א – אין א עקסטערע נופער

אידיש: 073-2951321 | לשה"ק: 073-2951320

טיב

ההודעות

ליר הודעה חתומה ל יחסי יבטיבין | שו"ת ב' גולדישין

אסאך מאל קען דער מענטש זיצן ביי זיך אין שטוב און עס קומט אים אונטער א צרה. די פלאג איז אזוי גרויס אז עס רויבט צו זיין מנוחה און זיין נפש זיצט נישט רואיג זיין ארט, און אויך דאס ווערט באטראכט ווי א נסיעה פון א מענטש, אז ער געפינט נישט זיין מנוחה, זיין זעהל וואנדערט אהין און אהער, דאס איז אויך אין די בחינה פון א נסיעה.

די פרשה לערנט אונז אויס אז אזוי גייט דאס לעבן, אבער די שאלה וואס פרעגט זיך איז ווי אזוי קען זיך דער מענטש פארמעסטן מיט די שוועריגקייטן? די תשובה פארדעם איז אמונה און בטחון.

אז איד וועט שטארקן ביי זיך די אמונה, די בטחון, וועט ער קענען אריבערשווערען די שווערע צייטן און אנקומען בשלימות צו זיין ציל.

אסאך מאל ווען דער מענטש שפירט עס ענגשאפט קען ער ארויסשעפן חיזוק פון קוקן אויף אנדערע. יעדער איינער האט דאך א פינטלעל וואו עס איז אים גוט. איינער איז ארעם אבער ער האט לעכטיגע געזונטע קינדער, א צווייטער האט ליידער נישט געזונטע קינדער און עס פארדייט אים אבער ווען ער פארגלייכט זיך מיט א איד וואס ער אליין איז א בעל יסורים זעט ער ווי שטארק ער דארף דאנקען הקב"ה.

מען קען זיך אויך מתבונן זיין אז הקב"ה איז דאך אונז גארנישט מחוייב, אז ער קומט אונז גארנישט און וואס מיר באקומען איז א מתנת חנם אזוי אז מיר דארפן זיין דאנקבאר אויף אים מיר פארמאגן.

נאך א שטארקע נקודה פון חיזוק קען מען ארויסנעמען פון די וואכענדיגע סדרה ווען מען איז זיך מתבונן וואס איז געשען ביים ענדע פון די צוויי און פערציג מסעות. די אויספיר פאר אלע רייעס איז געווען אז נאך ארוםוואנדערן זיך און ארומשלעפן איבער די וועלט איז מען אנגעקומען קיין ארץ ישראל.

דאס איז א ליטור פאר אונז אז אויך די פערזענליכע מסעות וואס א איד גייט אריבער אין זיין לעבן איז נישט קיין צופאל, אז עס פירט צו ערעניג, אז עס דערנענטערט אים צו זיין פערזענליכע תיקון. גענוי אזוי ווי די 42 מסעות האט געפירט די אידן קיין ארץ ישראל פירט די לעבנס מסעות פון א איד אים אויך צו זיין ציל און מיט יעדער מיטמאכעניש ווערט ער גענטער קיין ארץ ישראל און ענדע וועט ער דערנעייבן זיין ציל.

מיר שטיין אצינד אין די ימי בין המצרים. עס איז ידוע וואס חז"ל זאגן אונז אויף דער קאפיטל פון מזמור לאסף אלוקים באו גוים בנחלתך. די גמרא פרעגט אז וואס קומט דא ארץ מ'מזמור, עס וואלט זיך מער געפאסט קינה לאסף ווייל מען רעדט דאך דא פון חורבן הבית נאר עס א מזמור אז אויך אין דעם גרויסן הסתר האט מען געזען די רחמים והסדים אז אויך ווען עס איז געווען די ביטערע חורבן האט הקב"ה אפגעשוויגן כלל ישראל און שופך געווען חמתו אויף די עצים וואבנים און נישט חלילה אויף די אידן.

די נקודה איז אונז מאל א שטארקע יסוד אין עבודת ה'. עס איז מאל פאר א איד אז אויך ווען עס איז דא א צרה קען מען עס אנקוקן פון צוויי וועגן. איינער זעט אין איד די 'חורבן' ווען אין די זעלבע צייט זעט אין אן אנדערער א 'מזמור', ווייל אין יעדן מצב איז דא א סיבה צו לויבן און צו דאנקען הקב"ה ווייל אויך אין די גרעסטע פינטערניש באהאלט זיך דער אור ה'.

ווען א איד איז זוכה און אין די גרעסטע פינטערניש איז ער מאל דער אור ה' וועט ארטיאמאטיש אלעס זיך איבערדרייען לעזובה.

זאל הקב"ה העלפן אז מען זאל זוכה זיין צו זען די שטענדיגע חסדים און פארטרייבן די פינטערניש און אז בקרוב זאל מען זוכה זיין צו זען דער אור ה' און די גאולה שלימה במהרה בימינו, נאך אן אונזערע טען.

טיב

ד'השגה ז'ה

מעשיות אויף השגחה פרטית

הרב ר' חיים מנחם מנחם

לפניך פתרתים

איך האב זיך געטרעפן אין זייער א שווערע עקענאמישע לאגערי. עס איז מיר געווען אזוי שווער אז איך האב נישט געהאט צוגאבן דענט פאר מין דירה.

איך האב געוואוינט אין א שטאט וואו די רענט איז הויך, באשליסנדיג אז עס איז מיר צו טייער, האב איך באשלאסן אז איך גיי אריבערגיין וואוינען אין א צווייטע שטאט, וואו די רענט איז אסאך ביליגער.

איך האב געזוכט א דירה אין א צווייטע שטאט, איך האב געטרעפן א ביליגע כאטקע פאר קליינעלע, אבער די בראך איז געווען אז יענער כאטקע איז פריי געווארן נאר אין צוויי וואכן ארום.

איך האב געהאט צו ווארטן צוויי וואכן צייט, אבער ביזן לבני האב איך נישט געהאט וואו צו וואוינען. איך האב געזוכט וואו צו וואוינען, אבער איך האב נישט געטרעפן.

איך בין געווען מוראדיג פארלירן. איך האב א שטוב, א פרוי, קינדער, וואו גייט מען?

פארלירן און צובראכן האב איך זיך געשטעלט דאווענען פאר'ן בורא כל העולמים. איך האב זיך אויסגעוויינט זאגנדיג אז איך אליין קען גארנישט, אבער 'לאוהים פתורנים', ער זאל מיר העלפן.

איך האב נאר געענדיגט זאגן מיין בקשה און פלוצלונג קומט א איד צו מיר און פרעגט מיר צי איך ווייס פון איינער וואס וואלט מסכים געווען צו גיין וואוינען ביי איינעם אין שטוב פאר צוויי וואכן פאר די סומע פון 2000 שקל.

וואס איז געשען? זיין שווער און שוועגער זענען אויף די עלטער. זיי קענען זיך נישט אליין מסדר זיין און ער דארף אוועקפארן אויף 2 וואכן.

איך בין געבליבן מיט אן אפענער מויל, דאס איז פונקט וואס כלדארף און איך וועל נאך באקומען באצאלט פאר אים.

איך האב געקאנט דעם בורא כל העולמים פאר זיין גרויסן חסד, מיר האבן זיך איינקווארטירט ביי יענעם אין שטוב מיר האבן געוואוינט דארט 2 וואכן און נאך פארדינט געלט אין די זייט.

ביים ענדע פון די צוויי וואכן בין איך אריבער צו מיין דירה און זיך באזעצט דארט.

עס איז מקיים געווארן ביי מיר לויט די תפילה וואס איך האב געבעטן, איך האב געבעטן א פתרון פון הימל און דאס איז טאקע געקומען.

[דעציילט דורך דער בעל המעשה: ר.ב.]

המעשיזות

און אזוי זעען מיר אז ווען א מחבר פון א 'גוטן ספר', וועלכער איז געווען א תלמיד חכם און צדיק, און האט

הַנֶּחֱת אֶשֶׁר לֹא
עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ
בְּשִׂמְחָה זָדָה (ב)

אז מערער זייער שטארק מיט זיך און האט באשלאסן
דא און ייטלייך: אדער זענען מיט זיך שוין יענע צו
שרייבן דעם פארטאקאל, אדער גייען מיט אונז
דא און אנטפלעטעס זייער ענדליך דער מיט וואס האט
ייערענאכטן אן דיין קאר, אויך אנטלייפן פון דא און
לול אים נישט קענען פאדערן אויף ארעשט. וויבאלד
האבן נישט קיין שום מעגליכקייט אים איינצוזעצן
טע דערנעבן, און צו פארשטיין א מערערענע פאדערונג
דיין ווייב!

גערשעדיגטן קאר. וואס האט

דער איד איז אבער געבליבן פאסט מיט זיין מנהג פאר
עדין פרייזן. ער האט קלאר גענוגן פארן אפיציר,
אז ער איז געווען א גוטער איד און שווער אויף די
מאנען פארענדענע אלס כדי נישט צו פארפאסן אין מנהג
בשרות!!!

דער אפיציר מיט זיינע פאליציאנטן זענען ערשטונט
געווארן מיט דאס ווי האבן געקוקט, זיי האבן נישט
געגלייבט אויף ווי ווייט דערנענטערט די ברעגענדע אסתר
פון א איד - און אויף אזוי ווייט האט עס געפאלען אז
פלוצלעך האט דער אפיציר געוויינט זיין באשולטן און
געוויינט דאס איד ער זאל שטעל מין אין בית המדרש
און דאווענען מנהג!

און אזוי זענען אלע געבליבן שטיין, די פאליציי קארס
און זייערע פאליציאנטן, מיטן מייאשין דרייערע און די
געשעדיגטע קארס אויפן אסל... אלע זענען געבליבן שטיין
אונטערן ערד ביז דער איד האט זיך צוריקגעקוקט פון
דאווענען!!!

לאזער זיך באזעצן פון אט דעם וואונדערליכן מעשה
ווי שטארק מען טאט א חשיב זיין און טייער האלטן דאס
דאווענען בצביוה, און אזוי אויך זאל יעדע מענה וואס מען
טוט און יעדן סאל וואס מען איז עוסק אין די הייליגע
תורה זאל דאס זיין זייער טייער אין אונזערע אויגן - ווייל
וואס וואלטן מערסטנס מענטשן גענוגן
און אזוי מעגן זיין וואלטן זיך געשטעלט
אין א זיט פאר עטליכע מינוט, און
אפגעכאפט א נעגלע מנהג... וויבאלד
עס איז דאך א גרויסע שיעור הדרוך מיט
א תפוס מרובה וכל - אבער ווען די
מענה איז זייער טייער און חשוב אין די
אויגן פונעם מענטש, וועט ער עס נישט
מסבט זיין פאר כל קוץ דעלמא! אזוי ווי
עס שטייט אין פסוק (משלי ג טו) "קרה
היה מפניו וכל חפציו לא ישוה בה".
און זעלבסטפארשטענדליך, איז א מען
דארף האבן דערצו א רייע און קלארע
אמנה אין די אסמולאציעס פון אונזער
הייליגע תורה און אינעם אסמולאציע פונעם
מציאות הבורא און אינעם אסמולאציע פונעם
זיין ארדישן פאלק אין די טעגליכע פונעם
האזן און זעל.

[עס]

→ • ←

ווען ס'ר וועלן זיך מחבון זיין מיטן
ריכטיגן לאגיק (היג'ן) מיטן לאגיק פון די
הייליגע תורה וועלן ס'ר זיין אז דאס איז
פשוט און קלאר אז די שטח של מענה
שטייט איבער, טויזנטער מאל אויפ'ן ווי
די שטייטנדיגע שטח פון עניני עולם הזה.
ווייל וואס איז דען ווער די געשטיינדיגע
רייכטיקע אנטקען די גרויסקייט און
זיסקייט פון די מענות דאס איז דאך צוויי
אנדערע וועלטן אינאנעם!

עס איז דא א באוואוסטער מאסד העולם
וואס מענטשן זענען געוואוינט צו:
אז דער נאנצע אונטערשייד צווישן אן
ארימקייט און עושר, איז נאר ביי די

צווייטע טעלער 201... ווייל ביי די ערשטע טעלער זענען
דאך ביידע גלייך, און די דריטע טעלער קען דאך אויך דער
עושר נישט עסן, דערנאך וואס ער האט זיך שוין אנגעפילט
זיין בויך... קומט אויס אז דער נאנצע אונטערשייד איז
נאר ביים צווייטע טעלער... וויבאלד דער ארימקייט, צו זיין
ווייטאג פארמאגט נישט דעם צווייטן פארצייג און דער
גרויסער עושר, קען זיך ערלייבן צוליב זיין גרויס רייכטיקייט,
צו פארלאנגען נאך אין פארצייג...

אנטקען דעם די שטח פון די הייליגע תורה און די שטח
צו מענה איז דאך אינאנעם אומשאנאבאר, ווייל די נאנצע
לעבן פון דער וועלט זענען גארנישט ווערד אנטקען דעם
ווערד פון איין מצוה! (זע אבות פרק ד' משנה י"ז). און
דעריבער האבן מיר א קיימא לן [אין מסכת קדושין דף ט"ז
ט"ז] אז "שכר מצוה בראי יקלמא ילכא", וויבאלד דער שכר
פאר די מצוה איז אויף אן אנדער וועלט אינאנעם, א
וועלט פון נצח נצחיות וואס עס רעדט זיך נישט פון נאך איין
פארצייג... וועלכע ווערט אויפגעפאנגען אין א מיטל און מען
וויינט נישט בכלל אז מען האט עס שוין אויפגעפאנגען...
ווייל דארטן רעדט זיך עס אינעם ערן העליון וואס איז פאר
אייביג און אלעמאל!

[עס]

→ • ←

אינעם פון די הערליכע געשטאלטן אין ירושלים עיר
הקדוש אינעם פריערדיגן דור, איז געווען הרב רבי אליהו
ראטה זצ"ל, וועלכער איז געווען פון די בני עליה פון פון
די נקדי הדיעה אין ירושלים און איז געווען דער חסיד און
משמש נאמן פון הרב הקדוש רבי שלמה'לעק זענעלער
זצוק"ל זי"ע.

איינמאל, אינדערפרי, איז ר' אלי' צוגעקומען צו א יונגער
יונגערמאן וועלכער איז געשטאנען אין ווינקל פון בית
המדרש מיטן צוגאנגעלייגטן טלית אויף זיין פלייצע
זיך גרינגענדיג אנטצוין די טלית און הפליגן דאווענען
שרות. ר' אלי' האט זיך דערנענטערט צו דעם יונגערמאן
און האט אים געפרעגט: מיין טייערער יונגערמאן, איך האב
פאר דיר א טען פארשלאגן פון וועלכען דו וועסט אויך
קענען פארדינען אביסל... לא היינט די טלית וועלכע, זיי
סוודען איין טאג דערנאך, און איך צאל דיר דערפאר נאנצע
פופציג דאלער! (50\$).

דער יונגערמאן איז ערשטונט געווארן, און נישט געקענט
גלייבן וואס ער הערט מיט זיינע אויערן. ר' אלי' האט
ער אויסגערופן, באטייטערטער, וואס וועט זיין מיט אויך?
וואס פאלט איך איין, און איך וועל היינט נישט לייען קיין
הפליג?

אבער ר' אלי' האט ווייטער מסביר געווען: איך וועל דיר
געבן הונדערט דאלער! (100\$) און אפילו
פינף הונדערט (500\$) און נאכער פון
דעם איז דו וועסט נאך מסכים זיין צו
פארציילען היינט אויפן גאנצן דעם טלית
און הפליג!

דער יונגערמאן האט געזען אז זיין
פריערדיגן ענטשען איז געווען
קלאר, און האט אויסגערשוי: ר' אלי'!
אין ווייט נישט וואס איז וועלט פון מיר
היינט: אפילו אויב איז וועלט מיר אז יעצט
איז מיר א דאפלייט אויפן טיש א נאנצע
סלייף דאלער (100000\$), און אפילו
אויב איז וועלט מיר א דאפלייט אסאך
מיליאנען, ביז אין דיר מבטיח מיטן נאנצע
כה און איך וועל נישט סוודען זיין אויף די
מענה פון אנטון טלית וועלכע, און דאס
קומט איבערהויפט נישט אין באטראכט!
ווען ר' אלי' האט דאס געזען, איז
זיין צורה ליכטיג געווארן, און ער האט
געזאגט: יעצט וועל איך זיך געבן צו
פארשטיין וואס איז געווען מיין כוונה און
וואס איז דא געוואלט פון דיר. דו זאגסט
דאך בפה מלא אז דו ביסט גרויס מוחר
צו זיין אפילו אויף מיליאנען דאלארן נאר
כדי צו לייען טלית און הפליג! אייביג אזוי,
וואונדער איך מיר אויך דיר, פארזאמלע זעט
מען נישט אויף דיר ביים גאנצן טלית
און הפליג! אז דו ביסט שטארק געשטח
כאטש נישט זיינענדיג ווי די שטח וואס
דו וואלטסט געהאט ווען דו וואלטסט
יעצט פארדינט א פאר מיליאן דאלער! -
האט רבי אלי' אויסגעפירט זיין מסרידיגן
שמועס...

[עס]

-- סוף סוף -- השנה כבר נגיד סדר תיקון חצות
תקרב אל'ה נחוש בצער השכינה, ונקרב ביאת משיחנו

סדר

תיקון חצות - טיב התיקון

טיב התיקון

ביאור על כל תיקון חצות
בשפה ברורה ובנומה
למען ידוך הקורא בו

טיב המוסר

מדין מוסר
הודנה בפני ה'ה

טיב הפננים

אמירות ומצוות
דרך דוד ורמז

תיקון שלש משמרות
עם טיב התיקון

לחצות: חינוך ליקו החומות של מוסר 0755-22-76-09
» טלפון אחד והספר אכל ללא עלות דמי משלוח »

מוקד הזמנות ספרים • של הגה"צ רבי גמליאל הכהן דבינובין שליט"א • קו ההזמנות של מכון טיב

0733-22-76-09

יו"ר ע"י קהילה שבתי בבית ד' | רח' ישעיהו ז' ירושלים טל: 05276-10455 078-3331109 | shivti1@gmail.com

הודו יקרו! א תחנות לזעקן, הק מוזק להדפיס ולהפיץ את העלון באזורי מבורך ולהיות שותף לזיוכי הרבים. הפעמיניעם יקבלו את העלון במיל (אפשר גם ישירות להדפיס).

Anyone Interested in receiving Tiv Hachila weekly in Hebrew or English should Email: Sheldon@bpins.net Or | zclgic@gmail.com or text 718-249-7173